

Vonnisnummer / Griffinummer 2019 / 244
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 18 februari 2019
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket Dossiernummer 18A003490 Notitienummer parket

rechtbank van eerste
aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen
Kamer AC1

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Inzake het Openbaar Ministerie tegen

BEKLAAGDE(N) :

001165 1. |
KBO-nummer |
met maatschappelijke zetel gevestigd te

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester Van Der Steichel Guy, advocaat te Antwerpen.

001166 2. |
RRN |
geboren te | op
van Belgische nationaliteit
wonende te

beklaagde, bijgestaan door Meester Van Der Steichel Guy, advocaat te Antwerpen.

001167 3. |
RRN |
geboren te | op
van Belgische nationaliteit
wonende te

beklaagde, bijgestaan door Meester Cuypers Ilse, advocaat te Antwerpen (Berchem).

001168 4. |
RRN |
geboren op |
van Belgische nationaliteit
wonende te |

beklaagde, bijgestaan door Meester Cuypers Ilse, advocaat te Antwerpen (Berchem).

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Te

de eerste en de tweede, als huurder en exploitant te hebben uitgevoerd

de derde en de vierde, als eigenaars te hebben toegestaan

op de percelen aldaar gelegen |
bouwgrond gekadastréerd als
met een (globale) oppervlakte van |
eigendom van | : (° |) en | (° |),
ingevolge akte verleden op |

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen te hebben uitgevoerd, in woongebied,

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° en 3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

I. artikel 4.2.1.1°.a): het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie,

a) het oprichten van een nieuw kantoor van 14m x 5m68 en 2m42H door afbraak van een vervallen onvergunde garage en in vervanging van een bureelcontainer;

b) het aanbrengen van reclame- en naamborden, ondermeer aan de ingang van de site en rechts van de autoherstelplaats;

Tussen 30 september 2014 en 2 november 2015,

II. artikel 4.2.1.5° b): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van en grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens,

namelijk het stallen van tweedehandsvoertuigen voor verkoop bestemd;

Minstens van 1 januari 2014 tot op heden,

De eerste, tweede, derde en vierde verdachte tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen overeenkomstig de schriftelijke vordering van het OM neergelegd in het strafdossier.

| (de eerste), | (de tweede), | (de derde), |
| (de vierde),

PROCEDURE

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken op het hypotheekkantoor van |, dd. | | boek | | deel |

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Beklaagden worden vervolgd voor stedenbouwkundige inbreuken, de eerste en tweede beklagde als huurder en exploitant en de derde en vierde beklagde als eigenaars.

Eerste en tweede beklagde waren uitbater van een handel in tweedehandsauto's aan de
te

Zij sloten een handelshuurovereenkomst af met derde en vierde beklagde voor de huur van een garage en een omheinde buitenparking met een container erop die dienst deed als kantoor.

Naar aanleiding van een controle op 2 november 2015 door het stadstoezicht van de stad Antwerpen werd vastgesteld dat er afbraak gebeurde van een vervallen niet vergunde garage en een nieuw prefab bureelgebouw was opgericht in vervanging van een oude bureelcontainer.

Er bleken ook reclame- en naamborden te zijn geplaatst.

Voor deze werken waren geen vergunningen toegekend.

Tevens werd vastgesteld dat de grond gewoonlijk gebruikt werd voor het stallen van tweedehandsvoertuigen bestemd voor verkoop (stuk 10,8).

Het terrein bleek verhard te zijn en er was een hekafsluiting geplaatst in de voortuin.

Op 9 december 2016 werd door het College van Burgemeester en Schepenen een herstellvordering geformuleerd, namelijk het staken van het strijdig gebruik en het herstel in de oorspronkelijke toestand (stuk 56-62).

Concreet betekende dit dat:

- het kantoorgebouw moet worden afgebroken,
- het strijdig gebruik moet worden gestaakt,
- de verharding dient te worden verwijderd,
- er een levende afsluiting moet komen in plaats van de ijzeren omheining,
- de zone voor bouwlijn ingericht moet worden als voortuin,
- de lichtreclame moet worden verwijderd.

Op 23 februari 2017 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een gunstig advies (stuk 62-64).

Op 7 juni 2017 werd door de verbalisanten vastgesteld dat de zaak van eerste en tweede beklagde nog in volle exploitatie was en dat de omheining, de lichtreclame en het kantoorgebouw er nog steeds waren en dat er eveneens 33 voertuigen gestald stonden.

Thans blijkt evenwel dat het prefabgebouw, de voertuigen en de lichtreclame verwijderd werden.

De exploitatie door eerste en derde beklagde werd stopgezet.

Enkel de verharding en omheining zijn nog aanwezig.

Het Openbaar Ministerie vordert thans de verbeurdverklaring van het onrechtmatig verkregen vermogensvoordeel lastens eerste beklagde voor een bedrag van 114 285 euro, lastens tweede beklagde voor een bedrag van 39 894,50 euro en lastens derde en vierde beklagde elk voor een bedrag van 22 284 euro.

Eerste en tweede beklagde benadrukken dat derde en vierde beklagde als eigenaar toestemming gaven tot het plaatsen van het prefabkantoor in plaats van de bureelcontainer.

Uit het strafdossier blijkt inderdaad dat dit zo was (stuk 20).

Tweede beklagde bevestigt dat hij voor de bouw ervan evenwel geen vergunning vroeg.

De verharding en omheining was er reeds aanwezig wanneer ze vanaf 1/10/2007 het terrein en werkplaats met blijkbaar een onvergonde garage huurden.

De herstellvordering zou dan ook geen gevolg mogen hebben voor eerste en tweede beklagde.

Derde en vierde beklagde verwijzen naar de loutere verantwoordelijkheid van eerste en tweede beklagde voor de bouw van het prefabkantoor en ontkennen hun toestemming daarvoor te hebben gegeven. Zij menen dat eerste en tweede beklagde alleen verantwoordelijk zijn voor het niet aanvragen van een stedenbouwkundige vergunning daarvoor en het aanvragen van een vergunning voor het gewoonlijk gebruik voor het stallen van de voertuigen en aanbrengen van de reclameborden.

De rechtbank stelt vast dat uit de objectieve gegeven in het strafdossier blijkt dat het prefabkantoorgebouw opgericht werd door eerste en tweede beklagde met medeweten van derde en vierde beklagde.

De reclameborden waren aanwezig bij de verhuur aan eerste en tweede beklagde die dan wel hun eigen reclame aanbrachten.

De activiteit voor het stallen van de tweedehandsvoertuigen bestond ook reeds bij aanvang van de huurovereenkomst met eerste en tweede beklagde.

De omheining en kiezelverharding blijken ook reeds aanwezig te zijn geweest vóór eerste en tweede beklagde het terrein in gebruik namen.

Geen der beklagden wordt hiervoor ook vervolgd.

De rechtbank meent dat de verantwoordelijkheid voor de tenlastelegging I en II lastens eerste, tweede, derde en vierde beklagde kan worden weerhouden.

Met betrekking tot eerste beklagde houden de feiten een intrinsiek verband met het doel van de rechtspersoon.

Tweede beklagde bekende dat er voor de oprichting van het gebouw geen vergunning werd aangevraagd.

Derde en vierde beklagde hebben dit op hun eigendom gedoogd zoals ook het plaatsen van de reclame en stallen van de voertuigen.

De rechtbank acht de feiten I en II dan ook lastens eerste, tweede, derde en vierde beklagde bewezen.

Met betrekking tot de herstellvordering stelt de rechtbank vast dat de reclameborden verwijderd werden, de voertuigen eveneens en dat het gewoonlijk en strijdig gebruik gestaakt werd. Eveneens werd het wederrechtelijk opgericht prefabkantoorgebouw verwijderd.

Met betrekking tot deze punten is de geformuleerde herstellvordering zonder voorwerp.

De resterende zaken zoals de kiezelverharding en omheining zijn evenwel reeds zeer lang aanwezig op het terrein.

Hoewel de herstellvordering een vordering is "in rem" meent de rechtbank dat deze niet aan eerste en tweede beklagde kan worden opgelegd. Zij worden ook niet vervolgd voor een inbreuk terzake. Voor derde en vierde beklagde is de rechtbank van oordeel dat ingevolge de toetsing conform artikel 59 GW, op de interne en externe wettigheid, de herstellvordering als kennelijk onredelijk dient te worden aanzien.

Het voordeel voor de goede ruimtelijke ordening door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand zoals concreet omschreven met betrekking tot de voortuin, omheining en

verharding, is niet evenredig met het nadeel dat derde en vierde beklagde zouden hebben bij de uitvoering ervan.

De plaatselijke toestand is ook niet gebaat bij het herstel in de oorspronkelijke toestand.

De herstellvordering met betrekking tot de kiezelverharding, omheining en voortuin wordt door de rechtbank conform artikel 59 GW als kennelijk onredelijk aanzien en wordt buiten beschouwing gelaten en niet opgelegd.

Met betrekking tot de vordering tot verbeurdverklaring van het door eerste, tweede, derde en vierde beklagde illegaal bekomen vermogensvoordeel meent de rechtbank dat alle beklagden door de wederrechtelijke toestand een illegaal financieel voordeel bekwamen.

Gelet op de opmerkingen van alle beklagden, die door de rechtbank worden weerhouden, wordt het bedrag voor alle beklagden beperkt tot 1 euro lastens elk van hen.

Strafmaat

De feiten zijn ontoelaatbaar vermits in het belang van een goede ruimtelijke ordening de opgelegde regelgeving strikt dient te worden nageleefd.

Rekening houdend met de aangehaalde achtergrond, omstandigheden en aard der feiten, alsook met het blanco strafregister van eerste, derde en vierde beklagde gaat de rechtbank in op hun verzoek tot opschorting om hen te motiveren zich van dergelijke feiten te onthouden.

Voor tweede beklagde wordt de straf opgelegd met uitstel.

De feiten van de tenlasteleggingen I en II vermengen zich in hoofde van tweede beklagde als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,

artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935,

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd.

17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,

artikel 1 van de wet van 5 maart 1952,

Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand,

artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950,

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen, zoals aangehaald in de voormelde tenlasteleggingen I en II,

artikel 1 en 8 der wet van 29 juni 1964,

artikelen 1, 3, 5, 6, 18bis van de wet van 29 juni 1964;
artikelen 38, 40, 65, 66, 99bis van het Strafwetboek.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Ten aanzien van , eerste
beklaagde

Verklaart de tenlasteleggingen I en II lastens
I bewezen.

Stelt vast dat I in de
voorwaarden verkeert om te genieten van de **gewone opschorting** van de uitspraak van de
veroordeling.

Zegt dat de uitspraak van de veroordeling zal opgeschort worden met een proeftijd van **3 jaar**,
zonder voorwaarden.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een
bedrag van **1 euro**.

Veroordeelt

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische
tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58
EUR.

tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op $1/4 \times$
 $363,26 = 90,82$ EUR.

Ten aanzien van , tweede beklaagde

Veroordeelt : voor de tenlasteleggingen I en II vermengd :

tot een geldboete van **500,00 EUR** , verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **4000,00**
EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 3 jaren vanaf heden wat betreft deze geldboete.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 1 euro.

Veroordeelt |

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op $1/4 \times 363,26 = 90,82$ EUR.

Ten aanzien van | , derde beklaagde

Verklaart de tenlasteleggingen I en II lastens | : bewezen.

Stelt vast dat | : in de voorwaarden verkeert om te genieten van de **gewone opschorting** van de uitspraak van de veroordeling.

Zegt dat de uitspraak van de veroordeling zal opgeschort worden met een proeftijd van 3 jaar, zonder voorwaarden.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 1 euro.

Veroordeelt |

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.

tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op $1/4 \times 363,26 = 90,82$ EUR.

Ten aanzien van | , vierde beklaagde

Verklaart de tenlasteleggingen I en II lastens | bewezen.

Stelt vast dat | in de voorwaarden verkeert om te genieten van de **gewone opschorting** van de uitspraak van de veroordeling.

Zegt dat de uitspraak van de veroordeling zal opgeschort worden met een proeftijd van **3 jaar**, zonder voorwaarden.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 1 euro.

Veroordeelt |

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.

tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op $1/4 \times 363,26 = 90,82$ EUR.

Herstel

De herstellvordering is zonder voorwerp wat betreft:

- het prefabkantoorgebouw dat zou moeten worden afgebroken,
- het strijdig en gewoonlijk gebruik van het braakliggende perceel, kadastraal gekend als bouwgrond, voor het stallen van wagens die worden aangeboden voor verkoop, dat zou moeten gestaakt worden,
- de dubbelzijdige lichtreclame die zou moeten verwijderd worden.

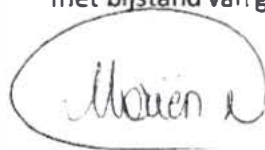
De herstellvordering is kennelijk onredelijk conform artikel 59 GW en wordt buiten beschouwing gelaten, wat betreft:

- de verharding,
- de omheining,
- de voortuin.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 februari 2019 door de voorzitter, rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1:

- A. Mertens, rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier D. Mariën.

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Mariën', enclosed within a hand-drawn oval.

D. Mariën

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Mertens', with a large initial 'M'.

A. Mertens